

nogle kommuneforhandlinger, som falder godt i hak, også når vi taler boligpolitik. Det giver nemlig mulighed for, at kommunerne rundt omkring kan få det ind i de kommende budgetter, og det er vores ønske, det er vores forventning, at de også i kraft af det ansvar, de har, rent faktisk vil gøre det. Jeg er helt enig med hr. Keld Albrechtsen her.

Jeg har faktisk glædet mig over de mange spørgsmål, jeg har fået, for de har signaleret, at der bredt blandt partierne her i Folketinget tilsyneladende er enighed om, at nu skal der gang i byggeriet, men ikke kun i én type byggeri og ikke gang i en eller anden form for skattetænkning, men i et bredt udbud af boliger. Det glæder mig, for det er ikke det, vi har hørt fra Venstre og De Konservative tidligere, tværtimod.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

De næste tre er hr. John Vinther, fru Annie Lunde Hansen og hr. Knud Erik Hansen, og de to sidste er for den tredje og sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg har naturligvis meget stor respekt for kommuneforhandlingerne, og jeg kunne ikke drømme om, at vi på dette tidspunkt skulle bringe regeringen i en situation, hvor man forskertse de mulighederne for at gennemføre de forhandlinger på et godt grundlag. Men jeg synes nu alligevel, debatten er ved at tage ganske morsomme proportioner, for jeg synes, vi savner en udmelding fra Socialdemokratiet om, hvad det er, Socialdemokratiet reelt vil.

Kristeligt Folkeparti har fremsat beslutningsforslag nr. B 76, om en lempelse af byrden på den kommunale grundkapital, når det gælder ældreboliger, og det forslag støtter Det Konservative Folkeparti. Det er der rent faktisk et flertal i udvalget og formentlig også et flertal i Folketingssalen, der gør.

Det var det forslag, Socialdemokratiet i går fik manøvreret tilbage til udvalget. Det kan man godt forstå, og det vil jeg sådan set også respektere. Men skal de meldinger, der er kommet her i dag, forstås således, at Socialdemokratiet ingen mening har om dette spørgsmål før på den anden side af kommuneforhandlingerne?

Jeg spørger, fordi der jo efterhånden tegner sig et billede. Socialdemokratiet og regeringen skyder alle oppositionens boligpolitiske forslag

ned, alle som ét, for derefter at fremsætte noget, der ligner, men vel at mærke noget, der ikke kan nå at blive behandlet i denne folketingsssamling. Jeg synes, fru Lissa Mathiasen og Socialdemokratiet skylder befolkningen at redegøre for, hvad der er Socialdemokratiets holdning til denne sag.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Fru Lissa Mathiasen bad lige før om, at det ikke kun skulle dreje sig om boliger, så nu vil jeg prøve at spørge om en anden ting.

Fru Lissa Mathiasen var meget inde på landdistrikterne. Dem står der nu ikke meget om i denne redegørelse, men en anden ting, som gjorde mig meget glad, da jeg kiggede i redegørelsen, var, at regeringen vil komme med et lovforslag vedrørende bevarelse af kolonihaverne, og hvis de ikke kan bevares, skal der stilles ny jord til rådighed. Jeg vil gerne spørge: Hvordan vil regeringen og fru Lissa Mathiasen binde især de store kommuner, som er i gang med at sanere inden for det område, og som mangler jord til anden bebyggelse?

Jeg håber meget, at lovforslaget om kolonihaverne bliver til stor glæde for de mennesker, som har haft megen fornøjelse af at have haft kolonihave i mange år. Men hvad vil man gøre for at binde kommunerne?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det kan være svært at nå at svare på alle spørgsmålene, når man får tre, og der oven i købet stilles flere spørgsmål, så jeg vil godt gentage: Mener fru Lissa Mathiasen, at ca. 2.000 ekstra boliger om året er tilstrækkeligt? Er det i virkeligheden ikke et tal, der snarere er fastlagt af finansministeren end ud fra boligbehovet?

Vi er enige om alt det med de svage. Jeg kan følge fru Lissa Mathiasen langt i, at der er brug for en bred indsats for de svage og også for at sikre, at de svage får arbejde. Det er jo langt den bedste måde til at sikre, at de bliver stærke, men er det nok? Nogle gange mangler jeg, at Socialdemokratiet tager kontant fat dér, hvor det brænder på, og jeg vil godt spørge fru Lissa Mathiasen, om der egentlig ikke er brug for nogle andre, meget regulære mekanismer, som sikrer, at de kommuner, der ikke vil bygge almene boliger, fordi de spekulerer i social eksport, ikke kan komme godt af sted med det.